HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a noua)

30 iunie 2016 *

„Trimitere preliminară — Politică comercială — Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Articolul 13 — Circumvenție — Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 791/2011 — Țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă originare din Republica Populară Chineză — Taxe antidumping — Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 437/2012 — Expediere din Taiwan — Deschiderea unei anchete — Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 21/2013 — Extindere a taxei antidumping — Domeniu de aplicare temporal — Principiul neretroactivității — Codul vamal comunitar — Recuperare ulterioară a taxelor la import”

În cauza C-416/15,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Curtea de Apel București (România) prin decizia din 20 aprilie 2015, primită de Curte la 29 iulie 2015, în procedura

Selena România SRL

împotriva

Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice (DGRFP) București,

CURTEA (Camera a noua),

compusă din domnul C. Lycourgos, președinte de cameră, domnul C. Vajda și doamna K. Jürimäe (raportor), judecători,

avocat general: domnul M. Szpunar,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

— pentru guvernul român, de R.-H. Radu și de M. Bejenar, în calitate de agenți;

— pentru Comisia Europeană, de M. França și de G.-D. Balan, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: româna.

Hotărâre

1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 1 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 21/2013 al Consiliului din 10 ianuarie 2013 de extindere a taxei antidumping definitive instituite prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 791/2011 asupra importurilor de anumite țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă originare din Republica Populară Chineză la importurile anumitor țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă expediate din Taiwan sau Thailanda, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca fiind originare din Taiwan sau Thailanda (JO 2013, L 11, p. 1, denumit în continuare „regulamentul de extindere”), adoptat ca urmare a unei anchete efectuate în temeiul articolului 13 din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 2009, L 343, p. 51, rectificare în JO 2010, L 7, p. 22, denumit în continuare „regulamentul de bază”).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Selena România SRL, pe de o parte, și Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București (DGRFP) (România), pe de altă parte, cu privire la o decizie de regularizare emisă de aceasta din urmă, prin care a fost stabilită în sarcina societății Selena România plata unor taxe antidumping.

Cadrul juridic

Regulamentul (CEE) nr. 2913/92

3 Articolul 26 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO 1992, L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1186/2009 al Consiliului din 16 noiembrie 2009 (JO 2009, L 324, p. 23) (denumit în continuare „Codul vamal”), prevede:

„(1) Legislația vamală sau alte dispoziții [ale Uniunii] care reglementează domenii specifice pot prevedea ca originea mărfurilor să fie justificată prin prezentarea unui document.

(2) Fără a aduce atingere prezentării documentului respectiv, autoritățile vamale pot solicita, în cazul unor îndoieli serioase, orice dovadă suplimentară pentru a se asigura că indicația privind originea este în conformitate cu legislația [Uniunii] în materie.”

4 Capitolul 3 din titlul VII din Codul vamal este intitulat „Recuperarea valorii datoriei vamale”. Acesta cuprinde, printre altele, articolele 217-221 din codul respectiv.

Regulamentul de bază

5 Potrivit considerentului (22) al regulamentului de bază:

„[…] [E]ste necesar ca legislația [Uniunii] să conțină dispoziții pentru a contracara practicile, inclusiv asamblarea simplă a mărfurilor în [Uniunea Europeană] sau într-o țară terță, al căror obiectiv esențial este de a permite circumvenția măsurilor antidumping.”

6 Articolul 10 alineatul (1) din acest regulament prevede:

„Nu se aplică măsuri provizorii și taxe antidumping definitive decât produselor puse în liberă circulație după data la care a intrat în vigoare decizia luată în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) și, respectiv, cu articolul 9 alineatul (4), sub rezerva excepțiilor prevăzute de prezentul regulament.”

7 Articolul 13 din regulamentul menționat, intitulat „Circumvenția”, are următorul cuprins:

„(1) Taxele antidumping instituite în temeiul prezentului regulament se pot aplica și importurilor de produse similare ce provin din țări terțe, cărora li s-au adus mici modificări sau care nu au fost modificate, precum și importurilor de produse similare cărora li s-au adus mici modificări sau părți ale acestor produse care provin dintr-o țară care face obiectul măsurilor, atunci când are loc o circumvenție a măsurilor în vigoare. În caz de circumvenție a măsurilor în vigoare, taxele antidumping care nu depășesc taxa antidumping reziduală instituită în temeiul articolului 9 alineatul (5) se pot aplica și importurilor de la întreprinderi care beneficiază de taxe individuale în țările care fac obiectul măsurilor. Circumvenția se definește ca o modificare a configurației schimburilor comerciale între țările terțe și [Uniune] sau între întreprinderi din țara care face obiectul măsurilor și [Uniune], care decurge din practici, operațiuni sau prelucrări pentru care nu există o motivație suficientă sau o justificare economică alta decât impunerea taxei, fiind dovedit că există prejudiciu sau că efectele corective ale taxei sunt compromise în ceea ce privește prețul și/sau cantitățile de produse similare și unde există probe privind existența unui dumping în legătură cu valorile normale stabilite anterior pentru produsul similar, dacă este necesar în conformitate cu prevederile articolului 2.

Practicile, operațiunile sau prelucrările menționate în primul subparagraf includ, printre altele, mici modificări aduse produsului în cauză, pentru a putea face obiectul unor coduri vamale care, în mod normal, nu fac obiectul măsurilor, cu condiția ca aceste modificări să nu schimbe caracteristicile esențiale ale produsului; expedierea via țări terțe a produsului care face obiectul măsurilor; reorganizarea, de către exportatori sau producători, a schemelor lor și a circuitelor lor de vânzări în țările care fac obiectul măsurilor, în așa fel încât în cele din urmă produsele lor sunt exportate către [Uniune] prin intermediul unor producători care beneficiază de o taxă vamală individuală mai mică decât taxa aplicabilă produselor fabricanților și, în cazurile prevăzute la alineatul (2), operațiunile de asamblare efectuate în [Uniune] sau într-o țară terță.

[…]

(3) Se deschide o anchetă, în temeiul prezentului articol, la inițiativa Comisiei [Europene] sau la cererea unui stat membru sau a oricărei părți interesate, pe baza unor elemente de probă suficiente în ceea ce privește factorii menționați la alineatul (1). Ancheta se deschide, după consultarea comitetului consultativ, printr-un regulament al Comisiei care poate de asemenea să ceară autorităților vamale să prevadă obligativitatea înregistrării importurilor în conformitate cu articolul 14 alineatul (5) sau să solicite garanții. Ancheta este efectuată de către Comisie, cu un eventual ajutor din partea autorităților vamale, și trebuie finalizată în termen de nouă luni. În cazul în care faptele stabilite definitiv justifică extinderea măsurilor, acest lucru este decis de către Consiliu[l Uniunii Europene], care hotărăște cu privire la propunerea Comisiei, după consultarea comitetului consultativ. Propunerea se adoptă de către Consiliu, cu excepția cazului în care hotărăște cu o majoritate simplă să respingă propunerea, în termen de o lună de la prezentarea ei de către Comisie. Extinderea intră în vigoare începând cu data la care înregistrarea a devenit obligatorie în temeiul articolului 14 alineatul (5) sau cu data la care au fost cerute garanții. Dispozițiile procedurale corespunzătoare prezentului regulament cu privire la deschiderea și desfășurarea anchetelor se aplică în conformitate cu prezentul articol.

[…]”

8 Potrivit articolului 14 alineatul (5) din același regulament:

„Comisia poate, după consultarea comitetului consultativ, să dea instrucțiuni autorităților vamale să ia măsurile adecvate pentru a înregistra importurile astfel încât să poată fi aplicate măsuri cu privire la aceste importuri de la data înregistrării lor. Importurile pot fi supuse înregistrării la cererea motivată corespunzător a industriei [Uniunii] ce conține suficiente probe ce justifică o astfel de acțiune.

Înregistrarea se instituie printr-un regulament care precizează obiectul măsurii și, după caz, valoarea estimativă a taxelor care ar putea fi achitate în viitor. Durata înregistrării obligatorii a importurilor nu trebuie să depășească nouă luni.”

Regulamentele antidumping referitoare la țesăturile cu ochiuri deschise din fibră de sticlă

9 În urma unei plângeri cu care a fost sesizată Comisia de unii producători europeni de țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă, a fost adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 791/2011 al Consiliului din 3 august 2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă originare din Republica Populară Chineză (JO 2011, L 204, p. 1, denumit în continuare „regulamentul inițial”).

10 Potrivit articolului 1 din regulamentul inițial, se instituie o taxă antidumping definitivă asupra importurilor de țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă, cu o dimensiune a ochiului mai mare de 1,8 mm atât în lungime, cât și în lățime și cu o greutate mai mare de 35 g/m^2, care se încadrează în prezent la codurile ex 7019 51 00 și ex 7019 59 00 din nomenclatura combinată prevăzută în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO 1987, L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3) (coduri TARIC 7019 51 00 10 și 7019 59 00 10), originare din Republica Populară Chineză.

11 În temeiul articolului 4, regulamentul inițial a intrat în vigoare la 10 august 2011, și anume în ziua următoare datei publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

12 În urma unei solicitări depuse de patru producători de anumite țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă din Uniune, în conformitate cu articolul 13 alineatul (3) și cu articolul 14 alineatul (5) din regulamentul de bază, Comisia a adoptat Regulamentul (UE) nr. 437/2012 din 23 mai 2012 de deschidere a unei anchete privind eventuala eludare a măsurilor antidumping instituite prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 791/2011 al Consiliului și de supunere a acestor importuri la înregistrare (JO 2012, L 134, p. 12, denumit în continuare „regulamentul de deschidere”).

13 Potrivit articolului 1 din regulamentul de deschidere, ancheta deschisă prin regulamentul menționat privește importurile în Uniune de țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă, cu o dimensiune a ochiului mai mare de 1,8 mm atât în lungime, cât și în lățime și cu o greutate mai mare de 35 g/m^2, excluzând discurile din fibră de sticlă, expediate din Taiwan și din Thailanda, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca fiind originare din Taiwan și Thailanda, care se încadrează în prezent la codurile ex 7019 51 00 și ex 7019 59 00 din NC (coduri TARIC 7019 51 00 12, 7019 51 00 13, 7019 59 00 12 și 7019 59 00 13).

14 Articolul 2 primul paragraf din regulamentul de deschidere prevede că, în conformitate cu articolul 13 alineatul (3) și cu articolul 14 alineatul (5) din regulamentul de bază, autoritățile vamale sunt invitate să ia măsurile corespunzătoare pentru a înregistra importurile în Uniune identificate la articolul 1 din prezentul regulament.

15 În conformitate cu articolul 4, regulamentul de deschidere a intrat în vigoare la 25 mai 2012, și anume în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

16 În urma anchetei vizate de regulamentul de deschidere, Consiliul a adoptat regulamentul de extindere.

17 Articolul 1 alineatul (1) din regulament de extindere prevede extinderea taxei antidumping definitive instituite prin articolul 1 alineatul (2) din regulamentul inițial asupra importurilor de țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă, cu o dimensiune a ochiului mai mare de 1,8 mm atât în lungime,

cât și în lățime și cu o greutate mai mare de 35 g/m^2, originare din Republica Populară Chineză la importurile de produse identice expediate din Taiwan și din Thailanda, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca fiind originare din Taiwan și Thailanda.

18 Potrivit articolului 1 alineatul (2) din regulamentul de extindere, taxa extinsă în temeiul alineatului (1) al acestui articol se percepe la importurile expediate din Taiwan și din Thailanda, declarate sau nu ca fiind originare din Taiwan și din Thailanda, înregistrate în conformitate cu articolul 2 din regulamentul de deschidere, precum și cu articolul 13 alineatul (3) și cu articolul 14 alineatul (5) din regulamentul de bază.

19 În temeiul articolului 4, regulamentul de extindere a intrat în vigoare la 17 ianuarie 2013, și anume în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Litigiul principal și întrebările preliminare

20 Între 12 martie 2012 și 18 mai 2012, Selena România, o societate cu sediul în România, a pus în liberă circulație, în Uniune, țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă, cu o dimensiune a ochiului mai mare de 1,8 mm atât în lungime, cât și în lățime și cu o greutate mai mare de 35 g/m^2, importate de la un furnizor cu sediul în Taiwan (denumite în continuare „importurile în cauză”).

21 Prin decizia de regularizare din 5 februarie 2014, DGRFP a stabilit în sarcina Selena România plata sumei de 1 151 748 de lei românești (RON) (aproximativ 257 970 de euro), corespunzătoare taxelor antidumping și taxei pe valoarea adăugată neachitate de aceasta din urmă pentru această punere în liberă circulație, majorate cu dobânzi și cu penalități de întârziere, pentru motivul că ar fi constatat, în urma unui control *a posteriori* efectuat la Selena România și a unei anchete a Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF), că importurile în cauză erau în realitate originare din Republica Populară Chineză și că, în consecință, erau supuse taxei antidumping prevăzute de regulamentul inițial și de regulamentul de extindere. DGRFP a considerat că raportul de anchetă al OLAF stabilise că loturile de țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă care au făcut obiectul importurilor în cauză fuseseră expediate din Republica Populară Chineză către Taiwan, fără a face în această țară obiectul vreunei transformări sau prelucrări, înainte de a fi exportate în Uniune, astfel încât originea nepreferențială chineză trebuia menținută în privința acestor loturi.

22 Selena România a formulat o contestație împotriva acestei decizii de regularizare la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați (România), care a confirmat decizia menționată.

23 La 22 iulie 2014, Selena România a sesizat instanța de trimitere cu o acțiune în anulare împotriva deciziei de regularizare. Aceasta invocă în susținerea acțiunii formulate, printre altele, un motiv întemeiat pe aplicarea retroactivă eronată, de către DGRFP, a regulamentelor de deschidere și de extindere. Astfel, la data la care importurile în cauză au fost realizate, niciunul dintre aceste regulamente nu ar fi fost în vigoare.

24 Instanța de trimitere ridică problema domeniului de aplicare temporal al regulamentului de extindere. În special, aceasta solicită să se stabilească dacă taxa antidumping definitivă, instituită prin articolul 1 din regulamentul de extindere, este aplicabilă importurilor în Uniune provenite din Taiwan, cum sunt importurile în cauză, efectuate anterior intrării în vigoare a acestui regulament, însă ulterior intrării în vigoare a regulamentului inițial.

25 În această privință, instanța menționată arată că principiul neretroactivității actelor Uniunii a fost consacrat prin jurisprudența Curții, în special prin Hotărârea din 9 iunie 1964, Capitaine/Comisia (69/63, EU:C:1964:38), și prin Hotărârea din 9 decembrie 1965, Singer (44/65, EU:C:1965:122), dar că unele excepții de la acest principiu ar fi fost admise.

26 În aceste condiții, Curtea de Apel București (România) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Regulamentul [de extindere] se interpretează în sensul că se aplică și importurilor efectuate de rezidenți ai Uniunii Europene din Taiwan anterior datei de 17 ianuarie 2013, adică în anul 2012, dar ulterior adoptării [regulamentului inițial]?

2) Taxa antidumping definitivă, astfel cum este indicată la articolul 1 din [regulamentul de extindere], se aplică și în cazul importurilor efectuate de rezidenți ai Uniunii Europene din Taiwan în intervalul anterior datei de 17 ianuarie 2013, precum și datei adoptării [regulamentului de deschidere], dar ulterior adoptării [regulamentului inițial]?”

Cu privire la întrebările preliminare

27 Prin intermediul întrebărilor formulate, care trebuie analizate împreună, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă articolul 1 alineatul (1) din regulament de extindere trebuie interpretat în sensul că taxa antidumping definitivă extinsă prin această dispoziție este aplicabilă retroactiv unor produse expediate din Taiwan, puse în liberă circulație în Uniune ulterior datei de intrare în vigoare a regulamentului inițial, însă anterior datei de intrare în vigoare a regulamentului de deschidere.

28 Întrucât regulamentul de extindere a fost adoptat în temeiul articolului 13 din regulamentul de bază, trebuie arătat că, în conformitate cu alineatul (1) al acestei dispoziții, taxele antidumping instituite în temeiul acestui regulament pot fi aplicate importurilor de produse similare ce provin din state terțe sau de părți ale acestor produse atunci când are loc o circumvenție a măsurilor în vigoare. Potrivit alineatului (3) al articolului 13 menționat, ancheta se deschide printr-un regulament al Comisiei care poate să ceară autorităților vamale să prevadă obligativitatea înregistrării importurilor în conformitate cu articolul 14 alineatul (5) din regulamentul de bază.

29 Mai exact, rezultă din articolul 13 alineatul (3) din regulamentul de bază că, în cazul existenței unei circumvenții, extinderea măsurilor definitive deja instituite intră în vigoare începând cu data la care înregistrarea a devenit obligatorie în conformitate cu articolul 14 alineatul (5) din regulamentul de bază (Hotărârea din 6 iunie 2013, Paltrade, C-667/11, EU:C:2013:368, punctul 26).

30 Astfel, deși articolul 10 alineatul (1) din regulamentul de bază consacră principiul neretroactivității măsurilor antidumping, acestea neputând fi aplicate în principiu decât unor produse puse în liberă circulație după data la care regulamentul prin care sunt instituite a intrat în vigoare, mai multe dispoziții ale regulamentului de bază derogă de la acest principiu. Aceste dispoziții autorizează astfel aplicarea unor măsuri antidumping unor produse puse în liberă circulație înainte de intrarea în vigoare a regulamentului care le instituie, cu condiția ca importurile în cauză să fi fost înregistrate conform articolului 14 alineatul (5) din regulamentul de bază (Hotărârea din 17 decembrie 2015, APEX, C-371/14, EU:C:2015:828, punctul 48).

31 În ceea ce privește regulamentul de extindere, se prevede în mod expres la articolul 1 alineatul (2) din acest regulament că taxa extinsă în temeiul alineatului (1) al acestui articol se percepe la importurile de țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă, astfel cum sunt vizate la această dispoziție, expediate din Taiwan, declarate sau nu ca fiind originare din Taiwan, înregistrate în conformitate cu articolul 2 din regulamentul de deschidere și cu articolul 13 alineatul (3) și cu articolul 14 alineatul (5) din regulamentul de bază.

32 Or, în speță, este cert că importurile în cauză au fost efectuate anterior datei de intrare în vigoare a regulamentului de deschidere, și anume 25 mai 2012, adică înainte ca acestea să fi putut fi înregistrate în conformitate cu articolul 2 din acest regulament.

33 În consecință, din considerațiile care precedă rezultă că taxa antidumping extinsă în temeiul articolului 1 alineatul (1) din regulamentul de extindere nu se aplică retroactiv unor importuri precum importurile în cauză, care au fost efectuate anterior datei de intrare în vigoare a regulamentului de deschidere.

34 Pentru a furniza un răspuns util instanței de trimitere, este necesar totuși să se precizeze că, astfel cum au arătat guvernul român și Comisia în observațiile lor scrise, această interpretare nu se opune ca taxa antidumping definitivă instituită prin articolul 1 alineatul (1) din regulamentul inițial să fie aplicată unor astfel de importuri dacă se dovedește, după controlul *a posteriori*, că importurile menționate sunt în realitate originare din Republica Populară Chineză.

35 Astfel, este necesar să se arate că, potrivit articolului 1 alineatul (1) din regulamentul inițial, se instituie o taxă antidumping definitivă asupra importurilor de țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă descrise la această dispoziție și care sunt originare din Republica Populară Chineză.

36 Astfel cum reiese din articolul 26 din codul vamal, deși reglementarea Uniunii prevede că originea mărfurilor trebuie să fie justificată prin prezentarea unui document, prezentarea acestui document nu împiedică autoritățile vamale să solicite, în cazul unor îndoieli serioase, orice dovadă suplimentară pentru a se asigura că indicația privind originea este în conformitate cu normele instituite de reglementarea Uniunii în materie. În această privință, Curtea a statuat deja că scopul controlului *a posteriori* este de a se verifica exactitatea originii indicate în certificatul de origine (a se vedea prin analogie Hotărârea din 8 noiembrie 2012, Lagura Vermögensverwaltung, C-438/11, EU:C:2012:703, punctul 17 și jurisprudența citată).

37 Rezultă de aici că faptul că mărfurile sunt însoțite de certificate de origine nu constituie o împrejurare care să se poată opune recuperării taxelor datorate pentru importul acestor mărfuri dacă, ulterior acestui import, certificatele respective se dovedesc a fi inexacte (a se vedea în acest sens Hotărârea din 17 iulie 1997, Pascoal & Filhos, C-97/95, EU:C:1997:370, punctele 55-57, precum și jurisprudența citată).

38 În ceea ce privește importurile în cauză, îi revine instanței de trimitere sarcina de a stabili dacă, pentru fiecare dintre loturile de țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă puse în liberă circulație în Uniune, autoritățile vamale dispun de elemente de probă suficiente pentru a concluziona că, deși expediate din Taiwan și declarate ca fiind originare din această țară, loturile respective ar trebui considerate ca fiind în realitate originare din Republica Populară Chineză, caz în care taxa antidumping instituită la articolul 1 alineatul (1) din regulamentul inițial le este aplicabilă. În acest caz, astfel cum a subliniat Comisia în observațiile sale scrise, recuperarea *a posteriori* a acestei taxe trebuie să aibă loc în conformitate cu normele privind recuperarea datoriei vamale cuprinse în codul vamal.

39 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, trebuie să se răspundă la întrebările adresate că articolul 1 alineatul (1) din regulamentul de extindere trebuie interpretat în sensul că taxa antidumping definitivă extinsă prin această dispoziție nu este aplicabilă retroactiv unor produse expediate din Taiwan, puse în liberă circulație în Uniune ulterior datei de intrare în vigoare a regulamentului inițial, dar anterior datei de intrare în vigoare a regulamentului de deschidere. Cu toate acestea, taxa antidumping instituită prin articolul 1 alineatul (1) din regulamentul inițial este aplicabilă importului unor astfel de produse dacă se stabilește că, deși expediate din Taiwan și declarate ca fiind originare din această țară, produsele respective sunt originare în realitate din Republica Populară Chineză.

Cu privire la cheltuielile de judecată

40 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a noua) declară:

Articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 21/2013 al Consiliului din 10 ianuarie 2013 de extindere a taxei antidumping definitive instituite prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 791/2011 asupra importurilor de anumite țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă originare din Republica Populară Chineză la importurile anumitor țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă expediate din Taiwan sau Thailanda, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca fiind originare din Taiwan sau Thailanda, trebuie interpretat în sensul că taxa antidumping definitivă extinsă prin această dispoziție nu este aplicabilă retroactiv unor produse expediate din Taiwan, puse în liberă circulație în Uniune ulterior datei de intrare în vigoare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 791/2011 al Consiliului din 3 august 2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă originare din Republica Populară Chineză, însă anterior datei de intrare în vigoare a Regulamentului (UE) nr. 437/2012 al Comisiei din 23 mai 2012 de deschidere a unei anchete privind eventuala eludare a măsurilor antidumping instituite prin Regulamentul de punere în aplicare nr. 791/2011 și de supunere a acestor importuri la înregistrare. Cu toate acestea, taxa antidumping instituită prin articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul nr. 791/2011 este aplicabilă importului unor astfel de produse dacă se stabilește că, deși expediate din Taiwan și declarate ca fiind originare din această țară, produsele respective sunt originare în realitate din Republica Populară Chineză.

Semnături